

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **K. H.**
bytem X
zastoupený advokátkou Kateřinou Boháčovou Balatovou
sídlem Americká 152/15, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2022, č. j. 027311/2022/KUSK/OLPPS/ZAM,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím Městského úřadu Slaný (dále jen „městský úřad“) ze dne 19.1.2022, č. j. MUSLANY/54415/2021/ODSH/149/LN (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) městský úřad uznal žalobce vinným jednak ze spáchání přestupku podle

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

§ 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), a jednak ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestupků se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 29. 10. 2021 v 16:52 na pozemní komunikaci č. RI/7, mezi obcemi Lotouš a Třebíz, okres Kladno, ve směru na obec Třebíz, před autobusovou zastávkou Kutrovice, porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, když jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. VOLVO, r. z. X, předjížděl před sebou jedoucí osobní motorové vozidlo a nerespektoval svislou dopravní značku (B21a) „Zákaz předjíždění“ a zároveň nerespektoval vodorovné dopravní značení (V1b) „Dvojitá podélná čára souvislá“, přes které je zakázáno přejíždět nebo jej nákladem přesahovat, pokud to není nutné k objíždění. Za uvedené přestupky městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 5 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Městský úřad uložil žalobci rovněž povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Shora označeným rozhodnutím žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňového rozhodnutí.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost a nezákonnost.

Obsah žaloby

4. Žalobce zaprvé namítl, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami. Žalovaný se nevypořádal s tím, že není zřejmé, v jaké chvíli byl zahájen předjížděcí manévr. Žádný z provedených důkazů (videozáznamy, svědecké výpovědi ani fotografie dopravní značky bez určení data a místa pořízení) neprokazuje okamžik zahájení přejíždění.
5. Žalobce namítl, že videozáznam pořízený svědkem sice zachycuje svislou dopravní značku B21a, není z něj však zřejmé, zda předjížděcí manévr skutečně učinil žalobce, neboť poznávací registrační značka není rozpoznatelná. Ani videozáznam policie neprokazuje, že daný úsek je ohraničený svislou dopravní značkou B21a, a ani že je na vozovce vodorovná dopravní značka V1b. Žalovaný uvedl, že žalobce měl započít předjíždění „*minimálně v těsné blízkosti před svislou dopravní B21a*“. Žalovaný tedy podle žalobce připouští, že není postaveno najisto, kdy došlo k předjíždění. Aby došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu, musí být předjížděcí manévr zahájen v úseku ohraničeném uvedenou dopravní značkou. Viditelnost značky ještě neznamená, že nelze předjíždět, když tuto značku řidič zaregistruje.
6. Zadruhé žalobce namítl, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s prokázáním materiálního znaku přestupku. Žalovaný opomněl, že žalobce během ústního jednání uvedl, že měl ve vozidle pětiletou dceru, která trpí záchvaty panické ataky a v danou chvíli ji jedna z atak zastihla. Žalobce tak spěchal domů ji uklidnit. Na videozáznamu svědka je zřejmé, že z vozidla vystupuje paní L. H. a v náruči drží rozrušenou dceru. Pro tuto skutečnost žalobce tedy nemohl naplnit materiální znak přestupku. Předjížděcí manévr byl přitom proveden tak, aby nebyla ohrožena vozidla jedoucí v protisměru ani přejížděná vozidla, což potvrdili i svědci S. a S..

Obsah vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout a odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Uvedl, že zákaz předjíždění platil po celou dobu, a to dlouho před zahájením manévru i po celou dobu páchání přestupku. Dopravní značka B21a je viditelná již z dálky a žalobci tak muselo být zřejmé, že předjížděcí manévr včas nedokončí. K tomu žalovaný odkázal na jednotlivé části kamerového záznamu. Uvedl, že mezi druhou a třetí svislou dopravní značkou B21a není žádná křižovatka, která by mohla mít vliv na platnost zákazu předjíždění.
8. K materiálnímu znaku přestupku žalovaný uvedl, že tvrzení žalobce, že jeho dcera měla panický atak, se objevuje až v průběhu přestupkového řízení. V oznámení o přestupku sepsaném na místě a podepsaném žalobcem se žádné takové tvrzení neobjevuje. Ani ze zvukové stopy kamerového záznamu žádný pláč není slyšet. K rozrušení dítěte mohlo dojít až ve chvíli zastavování vozidla policií, neboť stroboskop barevných světél a stres uvnitř auta žalobce mohl vyvolat strach dítěte. Z kamerového záznamu je rovněž zřejmé, že po zařazení vozidla žalobce jede v protisměru vozidlo, přičemž předjížděcí manévr prováděl žalobce před zatačkou.

Obsah repliky

9. Žalobce v replice zopakoval, že videozáznam, na který odkazuje žalovaný, sice zachycuje předjíždějící vozidlo, není však rozpoznatelná registrační značka předjíždějícího vozidla, nemusí být tedy žalobce. Ani z jednoho videozáznamu není zřejmé, kdy mělo k předjížděcímu manévru dojít, zda před přes značkou B21a, nebo již v úseku její platnosti.
10. Dále uvedl, že videozáznam policie je bez zvuku, je na něm však viditelné, že z vozidla vystupuje paní L. H. a v náruči drží rozrušenou dceru. To je zachyceno i na videozáznamu svědka, který sice obsahuje zvukovou nahrávku, ale nahrává jen dění uvnitř vozidla řidiče. Argumentace žalovaného, že tvrzení žalobce o dopravení dcery do klidného místa se objevuje až v průběhu přestupkového řízení, je „zcela prázdná“. Každý obviněný z přestupku má právo se k věci vyjádřit, uvést okolnosti, které obvinění zeslabují nebo vyvracejí a případně nabídnout důkazy. Žalovaný se však nedostatečně vypořádal s touto námitkou žalobce.

Splnění procesních podmínek

11. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná.
12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
14. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem účastníci vyjádřili ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. souhlas (žalobce výslovně, žalovaný mlčky). Dokazování soud neprováděl, jelikož všechny rozhodné skutečnosti pro posouzení věci byly zjištěny ze správního spisu, správním spisem soud dokazování neprovádí. Účastníci nad rámec listin a podkladů obsažených ve správním spise další důkazní návrhy neměli.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

15. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „policie“) oznámila dne 2. 11. 2021 městskému úřadu podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 29. 10. 2021 v 16:53 na silnici č. 1/7 mezi obcemi Lotouš a Třebíz, ve směru na Chomutov, za obcí Třebíz, porušil § 4 písm. c) a § 17 odst. 5 písm. a), c) zákona o silničním provozu tím, že nerespektoval vodorovné značení V1b a svislou dopravní značku B21a a předjížděl 3 vozidla, která svým jednáním ohrozil a omezil. Žalobce se k věci nevyjádřil, protokol oznámení o přestupku podepsal.
16. Přílohou oznámení je kamerový záznam ze služebního vozidla policie, č. j. KRPS-273387/PŘ-2021-010317, a úřední záznam ze dne 29. 10. 2021, č. j. KRPS-273387-1/PŘ-2021-010317. V úředním záznamu je uvedeno, že dne 29. 10. 2021 prováděla hlídka ve složení prap. V. a pprap. P. hlídkovou činnost na silnici č. 1/7 mezi obcemi Lotouš a Třebíz. Hlídka stála na odpočívadle u autobusové zastávky ve směru na Slaný. Hlídka si všimla, že protijedoucí vozidlo předjíždělo 3 vozidla na dvojité plné čáře a na zákazu předjíždění označeném dopravní značkou B21a. Předjížděná vozidla musela na vzniklou situaci reagovat snížením rychlosti a uhnutím na krajnici, jelikož v protisměru jelo jiné vozidlo. Policejní hlídka se otočila a zastavila předjíždějící vozidlo. Vozidlo spolu se svědky bylo zastaveno za Kutrovickým mostem ve směru na Chomutov. Zastaveno bylo vozidlo tov. zn. VOLVO , r. z. X, které řídil žalobce. Ve vozidle cestovala i manželka a dcera žalobce. Žalobce po poučení uvedl, že nemá, co by k věci řekl. Svědky jsou J. S., M. S. a npor. J. S., který má z události kamerový záznam.
17. Z kamerového záznamu policie (v čase 16:52, 1:38 záznamu) je seznatelné, že vozidlo tov. zn. VOLVO na začátku svodidel předjíždělo přes dvojitou plnou čáru. Po jeho zařazení zpět do pruhu své jízdy (v čase 16:52, 1:42 záznamu) předjížděná vozidla uhýbala ke krajnici, neboť v protisměru jelo vozidlo. Policejní hlídka poté obrátila směr a zastavila předjíždějící i předjížděná vozidla a provedla u řidiče předjíždějícího vozidla silniční kontrolu. Z kontrolovaného auta poté vystoupila žena.
18. Ve spisu jsou dále založeny fotografie pozemní komunikace bez označení místa a data pořízení. Z první fotografie je zřejmé, že za obcí Slaný-Lotouš je dvojitá plná čára. Na druhé fotografii (s označením 27. kilometru) je rovněž zřejmá dvojitá plná čára. Na třetí fotografii kromě dvojité plné čáry je viditelná i svislá dopravní značka „*Zákaz předjíždění*“.
19. Dne 26. 11. 2021 doručil městský úřad žalobci oznámení o zahájení řízení o přestupku.
20. Dne 12. 1. 2021 se konalo ústní jednání, během kterého byli vyslechnuti svědci a předložen kamerový záznam, který poskytl svědek npor. J. S..
21. Svědek pprap. A. P. vypověděl, že žalobce řídil zastavené vozidlo. Situaci popsal tak, že prováděli hlídkovou činnost před mostem u Kutrovic a zastavili tak, aby viděli oba jízdní pruhy. V jízdním pruhu od obce Lotouš jelo vozidlo, které předjelo tři vozidla v místě, kde začíná zákaz předjíždění. Podle svědka to byl riskantní manévr. Žádná zábrana tam nebyla, maximálně svodidla, ale i tak bylo dobře vidět. Za vozidlem se vydali a za mostem ve směru na Třebíz ho zastavili. Řidič zajel ke kraji. Svědek přistoupil k řidiči a vyzval ho k předložení dokladů. Žalobce s policií spolupracoval, doklady předložil a argumentoval tím, že místo zná, že tudy jezdí denně. Hlídka provedla běžnou silniční kontrolu.
22. Svědek npor. J. S. vypověděl, že jel z Prahy s rodinou, a když projel první a druhou odbočku na Slaný, je tam pravotočivá mírná zatáčka a v tom stoupání ho předjelo vozidlo a musel

lehce brzdít, ale pokračoval dál. Když projel svědek okolo dalšího sjezdu na Slaný, viděl toto vozidlo, jak znova předjíždí. V tu chvíli si svědek zapnul kameru, kterou má ve svém vozidle. Pokračovali dál v jízdě do obce Lotouš. Projeli vesnicí, kde je dvojitá plná čára a značka zákaz předjíždění. Ve chvíli, kdy žalobce minul tuto značku, začal předjíždět vozidlo před ním a po levé straně stálo vozidlo policie, které se za tímto předjíždějícím vozidlem rozjelo. Za přemostěním zastavili žalobce i další vozidla, která za ním jela. Poté svědek řekl policistovi, že má celou situaci zaznamenanou na kameře a že se pokusí videozáznam stáhnout a dal policistovi svou vizitku. Žalobce k výpovědi uvedl, že si není vědom, že by svědka předjížděl již dříve. Žalobce se omluvil pro případ, že svědka ohrozil.

23. Svědek M. S. vypověděl, že jel od obce Lotouš, před autobusovou zastávkou nad Kutrovicemi svědka předjelo vozidlo a poté byl svědek zastaven policií jako první vozidlo, které jelo za předjíždějícím vozidlem. Svědek neviděl, kde žalobce začal předjíždět. Svědek se necítil ohrožený. Svědek J. S. vypověděl, že jel z práce a u Lotouše ho předjelo nějaké Volvo. Vzhledem k tomu, že je to již dlouhou dobu, tak nemůže nic podstatného říct. Žalobce jej neohrozil a nic svědkovi nezpůsobil.
24. Žalobce k věci uvedl, že si je svého jednání vědom a doznává se, že přestupek způsobil, mrzí ho to. Uvedl, že ve vozidle měl malou pětiletou dceru, která trpí záchvaty panické ataky. V danou chvíli ji jedna z těchto atak zastihla, proto žalobce spěchal domů, aby ji uklidnil a uložil do postele. Žalobce svého jednání lituje. Nepracuje sice jako řidič z povolání, ale vozidlo užívá denně při práci, a to nejen pro přepravu z práce a do práce. Denně najede cca 300-400 km. Má čtyři děti a ženu v částečném invalidním důchodu. Byl by proto rád, aby k tomu bylo přihlédnuto při posuzování věci a ukládání sankce.
25. Z kamerového záznamu svědka je seznatelné, že v čase 00:58 záznamu projíždí svědek kolem výstražné dopravní značky jiné nebezpečí doplněné o informaci, že se jedná o úsek častých dopravních nehod; v čase 1:02 přijíždí k zákazové značce B 21 zákaz předjíždění, přičemž v úrovni této značky je v opačném směru jízdy umístěna dopravní značka, která má kulatý tvar; za dopravní značkou zákaz předjíždění je (viditelně v čase záznamu 01:07) umístěna dopravní značka značící začátek obce Slaný Lotouš – v opačném směru je viditelná zadní strana dopravní značky obdélníkového tvaru; v čase 01:07 je viditelná značka upravující přednost na křižovatce značící hlavní pozemní komunikaci s vyobrazením tvaru křižovatky; v čase 01:18 záznamu (po projetí křižovatkou a zastávky autobusu) je viditelná dopravní značka B20a stanovící nejvyšší dovolenou rychlost na 40 km/h a současně s ní je umístěna dopravní značka B 21 zákaz předjíždění; v čase 01:31 záznamu je umístěna dopravní značka konec obce, na tento úsek navazuje dvojitá plná čára; v čase 1:46 záznamu začalo vozidlo tov. zn. Volvo předjíždět na úrovni svodidel v úseku dvojitě plné čáry (dopravní značka V1b) a v těsné blízkosti svislé dopravní značky B21a „Zákaz předjíždění“, v protisměru jízdy není v tomto úseku umístěna žádná dopravní značka. Předjíždění vozidlo provádělo a dokončilo již zcela zřetelně za svislou dopravní značkou B21a „Zákaz předjíždění“. Po zařazení předjíždějícího vozidla zpět do pruhu ve směru své jízdy je zřetelné, že v protisměru jede jiné auto. Záznam poté zachycuje, jak policejní vozidlo vyjíždí k předjíždějícímu vozidlu, které společně s třemi předjížděnými vozidly zastavuje. Z kontrolovaného auta vystupuje žena a malé dítě. Žena nejprve drží malé dítě v náručí, poté žena dítě staví na zem, dítě stojí samo a žena něco hledá v autě. Poté se žena vrací k dítěti a chvíli u něj klečí. Žena s dítětem se poté vrací zpět do auta.
26. Dne 19. 1. 2022 vydal městský úřad **prvostupňové rozhodnutí** tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění městský úřad uvedl, že z videozáznamu policie v čase 16:52

je patrné, že na začátku svodidel, ve směru od obce Lotouš, kde je umístěna svislá dopravní značka B21a předjíždí motorové vozidlo tov. zn. Volvo před ním jedoucí osobní motorové vozidlo, po předjetí se zařazuje zpět do pruhu a projíždí kolem hlídky policie. Všichni svědci nezávisle na sobě vypověděli, že viděli vozidlo, které předjíždí, nebo že byli předjeti vozidlem, které bylo následně zastaveno policejní hlídkou, v místě, kde je předjíždění zakázáno a je zde vyznačena dvojitá souvislá čára. Z videozáznamu svědka je patrné předjíždění vozidla v místě, které je označeno dopravní značkou B21a a dvojitou čarou souvislou. Žalobce přitom doznal spáchání přestupku na ústním jednání. K tvrzení žalobce, že spěchal domů, aby uklidnil svou dceru, která trpí záchvaty panické ataky a jeden z nich v tu chvíli měla, městský úřad uvedl, že nebylo zjištěno, že by z jakýchkoli zdravotních důvodů některé z osob bylo nutné přivolat rychlou záchrannou službu nebo lékaře.

27. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. Odvolací námitky jsou v zásadě totožné jako námitky uplatněné v žalobě.
28. Dne 4. 8. 2022 vydal žalovaný **napadené rozhodnutí** tak, jak je uvedeno v bodě 2 tohoto rozsudku. V odůvodnění žalovaný uvedl, že z obou videozáznamů, z fotodokumentace a svědecké výpovědi pana S., který jel jako druhý za vozidlem žalobce, vyplývá, že úsek komunikace je označen dopravní značkou B21a i dvojitou čarou souvislou. Žalobce dopravní značení nijak nezpochybňuje. Provedené důkazy (oznámení o přestupku, oba videozáznamy) jednoznačně prokazují, že předjíždělo vozidlo značky Volvo řízené žalobcem, které bylo následně policejní hlídkou zastaveno a zkontrolováno. Z videozáznamu svědka je pak seznatelné, že žalobce započal předjíždění minimálně v těsné blízkosti před svislou dopravní značkou B21a, resp. s vozidlem ještě předjížděl do protisměrného jízdního pruhu minimálně na úrovni předmětné svislé dopravní značky. V úseku platnosti svislé dopravní značky pak byl prokazatelně v protisměrném jízdním pruhu, předjížděl před ním jedoucí vozidlo a poté předjížděcí manévr dokončil. Svislá dopravní značka byla bezesporu viditelná, jak vyplývá z videozáznamu svědka. Žalobce mohl, a tedy měl vědět, že započal předjíždění v takovém místě, kde již nemohl celé předjíždění provést mimo účinnost svislé dopravní značky B21a. Celý úkon totiž musí být realizován před účinností svislé dopravní značky B21a. Obě uvedené dopravní značky jednoznačně vypovídají o tom, že se projíždí nebezpečným úsekem. Pro prokázání naplnění znaků přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 přitom není rozhodné, zda byla ohrožena či omezena protijedoucí vozidla a že k započetí úkonu došlo případně ještě před platností svislé dopravní značky.
29. K tvrzení žalobce o jeho dceři žalovaný uvedl, že pokud by tomu tak skutečně bylo, žalobce by na zdravotní stav dcery upozornil policejní hlídku, která by byla určitě nápomocna situaci řešit. V daném případě však naopak proběhla běžná silniční kontrola. Žalobce se k věci nijak nevyjádřil a oznámení o přestupku bez dalšího podepsal. Žalobcovo tvrzení nevyplývá ani ze svědecké výpovědi člena policejní hlídky. Žalobce byl výsledku svědka přítomen, svědeckou výpověď přitom nezpochybnil ani mu nepoložil žádné doplňující otázky, které by vypovídaly o tom, že by již na místě kontroly žalobce namítal krajní nouzi.

Posouzení žalobních bodů

30. Podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, **dopravními značkami**, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
31. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno.
32. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
33. Podle § 6 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 294/2015 Sb.“) se zákazové značky umísťují u místa, odkud zákaz nebo omezení platí, popřípadě kde končí. Značku lze pro zdůraznění opakovat i v průběhu platnosti zákazu nebo omezení.
34. Soud se nejprve zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť důvodnost takové námitky by bránila jeho meritornímu přezkumu.
35. K otázce nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů soud v obecné rovině ještě uvádí, že požadavek, aby se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení, plyne z § 68 odst. 3 správního řádu. Pokud se odvolací orgán nevypořádá s uplatněnými odvolacími námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71].
36. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, v nichž se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat, např. tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela reagovat a neučiní tak ani implicitně (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, č. 26/2009 Sb. ÚS, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). O nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irrelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31). Současně je třeba zdůraznit, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba v rámci soudního přezkumu nahlížet jako na jeden celek, tedy že se rozhodnutí mohou vzájemně

argumentačně doplňovat v obou směrech (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně.

37. Jak vyplývá z výše uvedené rekapitulace v bodech 26 a 28 tohoto rozsudku, správní orgány se ke všem námitkám žalobce vyjádřily. Nesouhlas žalobce se závěry správních orgánů nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost.
38. K námitce žalobce, že nebyl zjištěn okamžik zahájení předjíždění, městský úřad uvedl, že z videozáznamu svědka je patrné předjíždění vozidla v místě, které je označeno dopravní značkou B21a i dvojitou čarou souvislou. Všichni svědci vypověděli, že vozidlo, které předjíždělo, bylo následně zastaveno policejní hlídkou. Žalovaný doplnil, že celý úkon předjíždění musí být realizován před účinností svislé dopravní značky B21a. Uvedl, že z videozáznamu svědka je seznatelné, že žalobce započal s předjížděním minimálně v těsné blízkosti před svislou dopravní značkou B21a, resp. s vozidlem ještě předjížděl do protisměrného jízdního pruhu minimálně na úrovni této svislé dopravní značky. V úseku platnosti svislé dopravní značky pak byl prokazatelně v protisměrném jízdním pruhu, předjížděl před ním jedoucí vozidlo a poté předjížděcí manévr dokončil. Žalovaný tedy nejen, že určil přibližný okamžik zahájení předjíždění. Současně ale dospěl k závěru, že okamžik zahájení předjíždění není pro posouzení věci relevantní, neboť celý manévr předjíždění musí být proveden před zákazem předjíždění. V tomto odůvodnění soud žádnou nepřezkoumatelnost neshledává.
39. K materiálnímu znaku přestupku žalovaný uvedl, že žalobce předjížděl v nebezpečném úseku komunikace, neboť byl stanoven zákaz předjíždění svislou dopravní značkou B21a i vodorovnou značkou dvojitě plné čáry. Pro naplnění znaků přestupku podle § 125 odst. 1 písm. f) bodu 7 přitom není rozhodné, zda byly ohroženy či omezeny protijedoucí vozidla. K tvrzení žalobce, že předjížděl proto, že dcera v tu chvíli trpěla panickou atakou a spěchal domů ji uklidnit, městský úřad uvedl, že nebylo zjištěno, že by z jakýchkoli zdravotních důvodů některé z osob bylo nutné přivolat rychlou záchrannou službu nebo lékaře. Žalovaný poté doplnil úvahu, že pokud by tomu tak skutečně bylo, žalobce by na to upozornil policejní hlídku, která by adekvátně zareagovala. Z provedených důkazů však vyplývá, že proběhla běžná silniční kontrola. Proto žalovaný uzavřel, že nenastala situace zakládající stav krajní nouze ve smyslu § 24 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).
40. Není tedy pravdou, že by se správní orgány argumenty žalobce nezabývaly. Naopak přezkoumatelně odůvodnily, proč z provedených důkazů dospěly k závěru, že se žalobce dopustil uvedených přestupků, tedy že předjížděl v nebezpečném úseku komunikace, kde platily dva zákazy předjíždění (svislá dopravní značka B21a a dvojitá podélná čára souvislá V1b). Žalobce se ostatně v průběhu řízení k zakázanému předjíždění doznal. Stejně tak správní orgány přezkoumatelně zdůvodnily, proč byly naplněny materiální znaky přestupků a naopak nebyly splněny podmínky pro okolnost vylučující protiprávnost.
41. Soud se dále zabýval námitkou, zda provedené důkazy prokazují, že žalobce přestupky spáchal.
42. V řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí

o přestupku [§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“)]. Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se deliktního jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (*in dubio pro reo*). Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS; či rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30). Co se týče důkazních možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, upravují je § 51 až § 56 správního řádu. Důkazy pak nelze hodnotit izolovaně. Teprve zhodnocením všech důkazů společně lze dospět k závěru o skutkových okolnostech případu. V celku správní orgán důkazy hodnotí, až provede všechny, jež považuje za dostačující ke zjištění relevantních skutečností. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán hodnotí důkazy zásadně podle volné úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít (viz rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009-77). Judikatura NSS připouští pro učinění závěru o spáchání přestupku i použití řetězce nepřímých důkazů, je-li z jejich provedení zřejmé, že k jeho spáchání došlo (např. rozsudek NSS ze dne 7. 10. 2020, č. j. 6 As 116/2020-42).

43. Pochybnosti o skutkovém stavu musí být objektivní povahy („důvodné pochybnosti“). Vnitřní přesvědčení o jejich existenci se tak musí zakládat na hodnocení důkazů z hlediska jejich obsahu, věrohodnosti a vypovídací hodnoty jednotlivě i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k zásadám logického uvažování a zkušenostním úsudkům o běžném chodu věcí. Pochybnosti jsou namístě, pokud po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů není možné se jednoznačně přiklonit k žádné ze dvou rozporných výpovědí nebo k žádné ze skupiny odporujících si důkazů, takže zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj odehrál. Pokud však vyhodnocení důkazní situace vede k závěru, že jedna z výpovědí nebo jedna ze skupiny důkazů je pravdivá a že její věrohodnost není ničím zpochybněna, nejsou splněny podmínky pro uplatnění pravidla „v pochybnostech ve prospěch“. Rozhodná je přitom pochybnost rozhodujícího orgánu, nikoliv obviněného (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2002, sp. zn. IV. ÚS 154/02). Pochybnosti o vlastní vině totiž mívají obvinění obvykle, takže by uvedená zásada neměla smysluplného využití (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 10. 2021, č. j. 17 A 82/2020-55).
44. Předně bylo jednoznačně prokázáno, že předjíždějící auto na videozáznamech je auto žalobce. Závěry správních orgánů o skutkovém stavu jsou jednoznačně prokázány dvěma videozáznamy, společně se čtyřmi svědeckými výpověďmi a nadto i doznáním žalobce v průběhu správního řízení. Na obou videozáznamech je ve stejném čase (byť videozáznam svědka je v letním čase) zachyceno totožné vozidlo tov. zn. Volvo, které předjíždí ve stejném úseku komunikace tři stejná vozidla. Videozáznam svědka zachycuje celý předjížděcí manévř zezadu, včetně toho, jak policie za předjíždějícím autem vyrazí a zastavuje toto vozidlo i předjetá vozidla. Videozáznam policie pak zachycuje závěr předjížděcího manévru, jakým způsobem policejní vozidlo dojelo předjíždějící vozidlo a jak toto vozidlo zastavuje. Není možné, aby došlo v mezičase k záměně vozidel. Pochybnosti nevzbuzuje ani to, že na videozáznamu svědka není čitelná registrační značka předjíždějícího vozidla. Ve svém souhrnu totiž oba videozáznamy potvrzují, že se jednalo o jedno a totéž vozidlo, které poté

policisté zastavili a ztotožnili. Úřední záznam potvrzuje průběh dopravní situace a kontroly tak, jak je zaznamenána na videozáznamech. Tento průběh potvrdili i tři svědci a jeden ze zasahujících policistů, a dokonce i sám žalobce během ústního jednání. Žalobce nijak nezpochybnil, že by nepředjížděl, naopak se k činu doznal. Nynější snaha žalobce o zpochybnění totožnosti vozidla, které předjíždělo s tím, které policejní hlídka zastavila, se tak soudu jeví jako samoučelné a v zásadním rozporu s jeho dosavadními tvrzeními.

45. Úvaha žalobce, že pokud byl předjížděcí manévr zahájen před svislou dopravní značkou zákazu předjíždění (a tedy porušil „pouze“ zákaz předjíždění stanovený vodorovným značením V1b dvojitou souvislou čarou), je zcela mylná.
46. Řidič je kromě § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, podle něhož je řidič povinen řídit se dopravními značkami, povinen dodržovat i § 4 písm. a) téhož zákona, podle něhož je řidič své chování povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu. Z uvedeného vyplývá, že řidič je povinen jet tak, aby mohl splnit příkaz či zákaz daný dopravními značkami a této své povinnosti musí přizpůsobit své jednání, včetně případného předjíždění. Pokud by při předjíždění této povinnosti nebyl schopen dostát, nemá se do předjíždění vůbec pouštět.
47. Lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky Pardubice ze dne 7. 9. 2021, č. j. 66 A 5/2021-55, který se zabýval skutkově obdobnou situací. Krajský soud dospěl k závěru, že ve chvíli, kdy přestupce vidí značku zákazu předjíždění, má na to adekvátně zareagovat, tedy zařadit se zpět do řady vozidel (což bylo přestupci bezpečně umožněno, neboť vozidla jela konstantní rychlostí). To však přestupce neučinil a v předjížděcím manévru pokračoval, již s vědomím, že se blíží k místu, kde byla umístěna (další) dopravní značka B21 – zákaz předjíždění. Přestupce tedy dokončoval předjížděcí manévr v místě, kde je to zakázáno vodorovným i svislým dopravním značením a naplnil tak skutkovou podstatu přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu (tedy shodných jako v případě žalobce).
48. Rovněž ve vztahu k zákazu předjíždění na přechodu pro chodce potvrdil Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 28. 4. 2021, č. j. 41 A 25/2019-45, že přestupce nemá předjížděcí manévr vůbec zahajovat, resp. pokud si skutečně v okamžiku jeho zahájení nebyl vědom přechodu pro chodce, měl bezprostředně po jeho zahájení a poté, co spatřil dopravní značku V 7a upozorňující na přechod pro chodce, okamžitě zpomalit, nepředjíždět vozidlo jedoucí před ním a ihned se zařadit do svého jízdního pruhu. Krajský soud uvedl, že z § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu lze totiž dovodit také to, že nestačí, pokud řidič předjížděcí manévr před přechodem pro chodce zahájí, nýbrž jej musí před přechodem pro chodce rovněž dokončit.
49. Soud nevidí žádného důvodu, proč se od těchto závěrů krajských soudů odchýlit. Platí-li určité omezení silničního provozu od určitého okamžiku (úseku), musí řidič přizpůsobit svou jízdu tomu, aby se mohl v daném místě stanovenému pravidlu podřídít. Správní orgány dospěly ke správnému závěru, že celý předjížděcí manévr (zahájení, tj. vybočení do protisměru, samotné předjíždění, i dokončení a zařazení zpět do pruhu ve směru své jízdy) musí být provedeno v úseku, kde neplatí (dvojitý) zákaz předjíždění. V tomto kontextu je proto zcela bezpředmětná žalobcova argumentace, že údajně začal předjíždět vozidlo v době, kdy ještě neplatila svislá dopravní značka zákazu předjíždění, ale „pouze“ zákaz vodorovným

označením V1b - dvojitou čarou souvislou. Z videozáznamu svědka jednoznačně vyplývá, že žalobce předjížděl a dokončil předjíždění již za svislou dopravní značkou zákazu předjíždění (a zahájil ji buď na úrovni této značky, nebo mírně před, jak správně uvedl žalovaný). Potvrdili to rovněž dva svědci (zasahující policista a npor. S.) a vyplývá to rovněž z úředního záznamu. Fotografie ve správním spisu, které skutečně nejsou označeny datem a místem pořízení, tedy důkazní situaci nijak nezpochybňují.

50. Provedené dokazování tedy úplně zachytilo celý skutkový děj významný pro závěr o spáchání přestupku. Správní orgány srozumitelně, logicky a na věc přílehavě popsaly i své úvahy při hodnocení důkazů. Závěr o skutkovém stavu je tudíž výsledkem volného hodnocení důkazů, který má oporu ve spisu a netrpí žádnou procesní vadou či logickou vadou úsudku. Z uvedeného plyne, že nebyl prostor pro postup *in dubio pro reo*.
51. Soud pak toliko nad rámec nutného odůvodnění uvádí, že s ohledem na skutkový stav, jak je zjištěl ze správního spisu, má za to, že bylo ve správním řízení i nadbytečné prokazovat přesný okamžik, kdy začalo vozidlo žalobce předjíždět, jestli se tak stalo těsně před úrovní nebo na úrovni dopravní značky B21 zákaz předjíždění (viditelné v záznamu svědka v čase 01:46). Jak vyplývá z kamerového záznamu svědka, v úseku před spácháním přestupku byla dopravní značka B 21 zákaz předjíždění umístěna opakovaně a v místě, kde se žalobce dopustil přestupku, byla prokazatelně umístěna toliko pro zdůraznění průběhu platnosti tohoto zákazu (srov. § 6 vyhlášky č. 294/2015 Sb. – pozn. soudu). Od umístění dopravní značky B 21 zákaz předjíždění (patrně v záznamu v čase 01:18) nenásledovala žádná dopravní situace, který by platnost stanoveného zákazu rušila. O závěru, že žalobce porušil stanovené zákazy v místě, kde byla umístěna dopravní značka B 21 toliko pro zdůraznění, svědčí i skutečnost, že u této dopravní značky, u které se žalobce dopustil přestupku, není v protisměru umístěna žádná dopravní značka; logicky by přitom platilo, že v úseku (místě), kde je stanoven zákaz určité činnosti pro následující úsek (zákaz předjíždění) bude v opačném směru tento zákaz rušen (konec zákazu předjíždění). Za daného skutkového stavu tak soud nad rámec výše uvedených právních závěrů týkajících se zahájení nedovoleného úkonu těsně před stanoveným zákazem uvádí, že i kdyby žalobce zahájil předjížděcí manévry desítky metrů před místem, kde se skutečně přestupku dopustil, tak i v takovém místě platil zákaz stanovený dopravní značkou B 21 zákaz předjíždění (dopravní značkou zaznamenanou v čase 01:18 záznamu svědka).
52. Dále není důvodná ani námitka žalobce, že přestupky nenaplňují materiální znak přestupku.
53. Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se za přestupek považuje společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Přestupek je vymezen jednak pozitivním způsobem (tj. přímým označením jednání za přestupek) a dále negativním vymezením (tj. nejedná se o trestný čin). Pozitivní vymezení přestupku je vyjádřeno jednak formálními znaky uvedenými přímo v zákoně a dále materiálním znakem, který vyjadřuje míru společenské škodlivosti. Pro odpovědnost za spáchaný přestupek je nutné naplnit jak formální, tak materiální znaky přestupku. Materiálním znakem přestupku je jeho společenská škodlivost, přičemž za společensky škodlivé je považováno porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem (srov. § 3 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky).
54. Zájmem společnosti v daném případě je zejména život a zdraví účastníků provozu na pozemních komunikacích, a bezpečnost a plynulost provozu. Ze samotné podstaty

přestupků, při jejichž spáchání žalobce předjížděl v místě, kde je to místní úpravou zakázáno (dokonce dvěma dopravními značkami), a tím ohrozil řidiče předjížděných i protijedoucích vozidel, je patrné, že naplněním formálních znaků přestupků žalobce také naplnil materiální znaky přestupků. V nyní projednávaném případě tak materiální znaky přestupků odpovídají též formálním znakům přestupků. Subjektivní dojem žalobce o bezpečnosti předjíždění přitom nepostačuje pro závěr, že žalobce by se daného přestupku nedopustil. Při předjíždění je řidič „[p]ovinen vyhodnotit stav vozovky, technické možnosti vozidla, časové možnosti manévru, vzdálenosti, klimatické podmínky apod. Cílem vyhodnocení situace není pouhé zabránění dopravní nehodě, ale i zabránění omezení a ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, včetně protijedoucích řidičů.“ (rozsudek Krajského soudu v Ostravě, pobočky Olomouc ze dne 1. 9. 2022, č. j. 72 A 18/2021-51). S ohledem na samotný skutkový děj je nutno bez dalšího uzavřít, že v tomto případě žalobce vyhodnotil dopravní situaci nesprávně. Žalobce nedbal dvojitého zákazu předjíždění, který jasně ukazuje na nebezpečný úsek komunikace, jak přílehavě uvedl žalovaný. Z obou videozáznamů je zřejmé, že žalobce se zařadil do pruhu ve směru své jízdy jen krátký okamžik před projetím vozidla v protisměru. Pro posouzení věci není rozhodné ani subjektivní vnímání ohrožení bezpečnosti řidičů předjížděných vozidel, ani to, že žalobce nezpůsobil svým jednáním žádný negativní následek (např. dopravní nehodu). Jak správně uvedl žalovaný, pro prokázání naplnění znaků přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 ani § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu není totiž rozhodné, zda byly ohroženy či omezeny protijedoucí či jiná vozidla.

55. Žalobce konečně namítá, že předjížděl proto, že jeho pětiletá dcera v dané chvíli trpěla panickým atakem a chtěl ji odvést do klidu domova.
56. Soud přisvědčuje správním orgánům v tom, že z provedených důkazů (svědeckých výpovědí, úředního záznamu, oznámení o přestupku, obou videozáznamů) nevyplývá, že by byla silniční kontrola něčím netypická, třeba právě pro zdravotní stav dítěte. Soud se ztotožňuje s hodnocením správních orgánů, že tvrzení žalobce je nevěrohodné, neboť pokud by jeho dítě skutečně trpělo panickým atakem, je pravděpodobné, že by alespoň žalobce tuto skutečnost při kontrole zmínil (a uvedl jako své vyjádření v oznámení o přestupku). Soud nijak nepopírá, že je právem žalobce využívat veškerých procesních práv, která mu v řízení o přestupku svědčí a nemusí tvrdit všechny rozhodné skutečnosti již při silniční kontrole. Při respektu k procesním právům každého účastníka řízení, zvolené taktice a právu na obhajobu ve věcech správního trestání, je však nutné počítat s tím, že pozdější tvrzení o okolnostech spáchání přestupku mohou znesnadnit důkazní situaci přestupce. Žalobce přitom k prokázání svého tvrzení nenavrhl žádný důkaz (například svědeckou výpověď jeho manželky nebo např. lékařské zprávy). Z videozáznamu svědka vyplývá pak pouze to, že žena drží malé dítě v náručí, resp. u něj klečí, což s ohledem na věk dítěte, místo zastavení a pro malé dítě nestandardní situaci dopravní kontroly, je vysvětlitelné i jinak, než tvrdí žalobce. Pro tvrzení žalobce, že jednal v krajní nouzi, tedy nesvědčí žádný z provedených důkazů.
57. I pokud by však tvrzení žalobce o panické atace jeho dcery bylo pravdivé, nebyly by naplněny znaky přípustnosti krajní nouze ve smyslu § 24 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle § 24 odst. 2 tohoto zákona platí, že nejde o krajní nouzi, jestliže toto nebezpečí bylo možno za daných okolností odvrátit jinak nebo následek tímto odvrácením způsobený je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl-li ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet. Soud má za to, že nelze dojít k závěru, že

kvůli panické atace (byť se jedná o závažný zdravotní stav) by bylo přiměřené takto závažně ohrozit sebe, posádku vozidla (včetně osoby s panickým atakem) i ostatní účastníky dopravní situace. Takto závažné ohrožení bezpečností je totiž následek minimálně stejně závažný, nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, tedy dítě s panickou atakou v autě.

Závěr a náklady řízení

58. Vzhledem k tomu, že uplatněné žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
59. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. dubna 2024

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková v. r.
soudkyně